

Sygn. akt I Ca 213/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Bojakowska

Sędziowie SSO Elżbieta Zalewska-Statuch

SSO Joanna Składowska

Protokolant sekr. Joanna Wołczyńska-Kalus

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2014 r. w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z powództwa M. R.

przeciwko Skarbowi Państwa – Szefowi (...) Zarządu (...) w B.

o ochronę naturalnego środowiska człowieka

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku

z dnia 20 marca 2014 r. sygn. akt I C 348/12

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanego Skarbu Państwa – Szefa (...) Zarządu (...) w B. na rzecz powódki M. R. kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I Ca 213/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Łasku, w sprawie o sygn. akt I C 348/12, z powództwa M. R. przeciwko Skarbowi Państwa – (...) Zarządowi (...) w B. o odszkodowanie, zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4 570 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 12 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach i wnioskach, których istotne elementy przedstawiały się następująco:

Powódka jest właścicielką nieruchomości położonej w miejscowości B., gmina B., składającej się z działek nr (...) o łącznej powierzchni 4, 98 ha.

Nieruchomość znajduje się przy asfaltowej drodze gminnej łączącej się z drogą nr (...). Jest niezbudowana i nieogrodzona. Teren jest uzbrojony w energię elektryczną i wodociąg, bez przyłączy do nieruchomości.

Gmina B. nie posiada aktualnego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy B. uchwalonym przez Radę Gminy B. Uchwałą Nr (...) z dnia 15 lutego 2007r. nieruchomość M. R. usytuowana jest na różnych obszarach:

- w pasie przydrogowym o szerokości około 90 m w strefie zabudowy z towarzyszącymi usługami nieuciążliwymi (w tym usługi publiczne) oraz zabudowy zagrodowej, oznaczone symbolem Mr,
- pozostałą część działki stanowią grunty rolne oznaczone symbolem R oraz klasy III oznaczone symbolem R.

Nieruchomość położona jest w okolicy lotniska wojskowego w Ł.. Hałas emitowany przez lotnisko przekracza dopuszczalny poziom hałasu w porze昼间 i nocnej. Z tego względu w dniu 09 lutego 2010 roku Sejmik Województwa (...) podjął Uchwałę nr (...) w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego Ł.. Przedmiotowa uchwała weszła w życie 12 kwietnia 2010 roku.

Zgodnie ze wskazaną uchwałą nieruchomość powódki znajduje się w podobszarze B oraz poza obszarami ograniczonego użytkowania, przy czym w podobszarze B znajduje się północna część działki nr (...). Powierzchnia objęta ograniczeniami wynosi 3 000 m². Do usytuowanych w głębi gruntów rolnych jest możliwy dostęp drogą od strony południowej, nie zachodzi zatem potrzeba zapewnienia dostępu do tych gruntów przez północną część działki, ujętej w studium jako teren pod zabudowę.

Utrata wartości rynkowej nieruchomości powódki tj. działki nr (...) w wyniku wejścia w życie z dniem 12 kwietnia 2010r. uchwały Sejmiku Wojewódzkiego Nr (...) z dnia 9 lutego 2010 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania lotniska wojskowego Ł. według stanu na kwiecień 2010r. i cen na październik 2013 roku wynosi

4 570 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd pierwszej instancji rozstrzygając kwestię zasadności roszczenia powódki wskazał, iż zgodnie z treścią art. 129 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 roku Nr 25, poz. 150 z późn. zm.), w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości jej właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę; szkoda obejmuje również zmniejszenie wartości nieruchomości.

Ustaloną kwotę Sąd Rejonowy na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 455 k.c. zasądził wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia następnego po doręczeniu pozwanemu odpisu pozwu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł pozwany Skarb Państwa – (...) Zarząd (...) w B., zaskrzył wyrok częściowo, tj. w zakresie odsetek, zrzucając mu:

- naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 321 k.p.c., w związku z naruszeniem norm prawa materialnego, wynikających z treści art. 363 § 2 k.c., polegające na zasądzeniu odsetek, częściowo od daty pierwotnego wezwania pozwanego do zapłaty oraz pisma powoda rozszerzającego żądanie pozwu, gdy tymczasem odsetki te powinny być liczone od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty wniósł o:

- zmianę zaskarżanego wyroku w części dotyczącej zobowiązania pozwanego do uiszczenia odsetek od kwoty 4 570,00 złotych od terminów wskazanych w punkcie pierwszym sentencji, poprzez zasądzenie ich od dnia wydania przedmiotowego orzeczenia, tj. 20 marca 2014r.

- zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.

Powódka domagała się oddalenia apelacji oraz wносиła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego Skarbu Państwa – (...) Zarządu (...)
w B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Przede wszystkim nie sposób zgodzić się ze skarżącym, że w sprawie niniejszej doszło do naruszenia przepisu art. 481 k.c.

Roszczenie z art. 129 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska jest roszczeniem odszkodowawczym, a szkoda obejmująca zmniejszenie wartości nieruchomości, podlegać może naprawieniu z natury rzeczy wyłącznie przez zapłatę określonej sumy pieniężnej. Tym niemniej zauważyć należy, iż ustawodawca, kierując się dążeniem do ochrony interesu poszkodowanego, co do zasady określił w art. 363 k.c. uprawnienie poszkodowanego do dokonania wyboru sposobu skompensowania każdej szkody. Termin spełnienia świadczenia odszkodowawczego nie jest oznaczony, ani nie wynika z właściwości zobowiązania, jego wymagalność należy określać zgodnie z art. 455 k.c., a więc niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania zobowiązania, którym w sprawie niniejszej było doręczenie pozwanemu odpisu pozwu. Zatem roszczenie odszkodowawcze staje się pieniężnym po skonkretyzowaniu jako żądania zapłaty określonej sumy. Opóźnienie w zapłacie po takim wezwaniu rodzi roszczenie o zasądzenie odsetek ustawowych, zgodnie z art. 481 § 1 k.c.

Żaden przepis ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku prawo o ochronie środowiska, (art. 129 – 136), która stanowi podstawę odpowiedzialności pozwanego, nie przewiduje konieczności ustalenia przez sąd wysokości odszkodowania. Wyrok sądu w tym zakresie nie ma charakteru konstytutywnego, nie jest zatem źródłem zobowiązania pozwanego do zapłaty, pozostaje nim ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Szkoda powstaje w dacie wejścia w życie uchwały wprowadzającej strefę ograniczonego użytkowania i w sprawie niniejszej brak jest podstaw do przyjęcia, że ustalona kwota odszkodowania odbiega w jakimkolwiek stopniu od wartości szkody właśnie z tej daty, co mogłoby stanowić podstawę zasądzenia odsetek od daty wyrokowania.

Jeżeli pozwany uważał, że żądane odszkodowanie jest wygórowane, to mógł zapłacić świadczenie w wysokości ustalonej przez siebie z zastrzeżeniem zwrotu. Wówczas, gdyby okazało się, że odszkodowanie w ogóle nie przysługuje powodowi albo przysługuje w mniejszej wysokości, po orzeczeniu sądu pozwany mógłby żądać zwrotu całego świadczenia albo nadpłaty (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2010 r., II CSK 434/09, nie publikowany, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2013r., I CSK 667/12, LEX nr 1391106).

Mając na uwadze wszystkie poczynione wyżej rozważania, Sąd Okręgowy apelację pozwanego na podstawie art. 385 k.p.c. jako bezzasadną oddalił.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i § 6 pkt 2, § 13 ust. 1 pkt 1 i § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 r. 461), zasądając od pozwanego na rzecz powódki kwotę 90 złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.